

Suša in dež.

Kaj že dni je preminulo,
kar ni moče od neba!
Mnogo cvetk se je osulo,
kmetu mnogo nad srca.

Ah in glej, kako veselo
resen se obraz zjasni,
ker na klasje, cvetje velo
dež pohleven se solzi.

Skozi okno jutro rano
kmetiču oči odpre,
Z nado, v božjo voljo vdano,
tja na polje se ozre.

Tam na polju v gosti travi
pa iz svoje hišice
čriček se na prag postavi,
po vremenu se ozre.

A prepevati ne skuša
v senci svoje luknjice
Njemu pač je ljubša suša,
v dežju škoda suknjice.

Mokriški.

Kratkočasnice.

1. Premajhna klobasa. Mesar: „Ali se vam zdi, da ima kako napako ta klobasa?“ — Kupec: „Da, njena konca mi nista všeč.“ — Mesar: „No, zakaj pa ne, saj ima dva konca kakor vsaka druga klobasa!“ — Kupec: „Je že res — pa preblizu sta skupaj!“

2. Ižanka je prinesla piščance naprodaj. Na mitnici jo ustavi paznik: „Pet helarjev od vsake glave!“ Plača, a po poti premišljuje: „Drugič jim bom pa prej glave posekala.“

3. Katehet: „Kdaj grešimo z opuščanjem?“ — Učenec: „Z opuščanjem grešimo, kadar bi morali grešiti, pa nočemo.“

Odgonetka zastavice v št. 7.:

Grablje.

Prav so uganili: Kramar Ant., mizar v Mateni; Polančič Slavko v dijaškem semenišču v Mariboru; Rott Mera v Krašnji; Pustišek Mihael, davkarski sluga v Kozjem; Štelcar Josip, sluga kn. škof. pisarne v Mariboru.